

FARUL CULTURAL



„Voi sunteți lumina lumii“. Matei 5:14.

Anul V. NO. 24

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

15. XII. 1937

„DUMNEZEU ESTE CU NOI“

de L. L. Sezonov

Aceste cuvinte sunt luate din gura profetului Isaia și sunt pomenite în Evanghelia după Matei, capitolul 1, versetul 23. Fără îndoială, ele se referă la Domnul nostru Isus Hristos. Deaceia aceste cuvinte sunt foarte importante, mângâietoare și pline de inspirație pentru un copil al lui Dumnezeu.

Emanul sau pe românește Dumnezeu este cu noi, dacă nu în înșel, nu se mai pomenește căieri în Noul Testament. Cu toate acestea ucenicii lui Isus și mii creștini au fost conștienți. El și totdeauna și-au dat seama că Isus este în mijlocul lor. Astfel se explică înaintarea și încrederea lor în lucrurile lui Dumnezeu.

„Dumnezeu” inspiră majestate, putere, frică și adeseori, chiar înfricoșare; „este cu noi” din contră, inspiră milă, dragoste, speranță și împărtășire. „Dumnezeu este cu noi” e o minune a puterii și dragostei lui Dumnezeu față de oameni.

Dumnezeu într'un trup omenesc! Ce gând adânc și minunat! Mentea omului nu poate să înțeleagă toate culele și ascunzile venirii lui Hristos între oameni.

Intr'adevăr, ce zice apostolul: Mare e taina evlaviei Celui care a fost vădit în trup, a fost dovedit nevădit în Duhul, a fost văzut înțeles, a fost propovăduit prin nevădit, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă”. (1 Timotei 3:16).

„Dumnezeu este cu noi” e semnul păcii și a buneivoinii întru Dumnezeu și omul păcătos. Din experiența întrupării, care de fapt nu fi trebuit să aducă mânia și

judicata cea dreaptă al lui Dumnezeu asupra păcatelor noastre, ne-a adus iertare, izbăvire și viață din belșug. Venirea lui Isus între noi a fost steagul alb al păcii, vestind omenirii întregi că Dumnezeu poartă interes de oameni și le vrea binele.

Dar „Dumnezeu este cu noi” nu înseamnă numai „printre”, ci „cu



Un maș pe drum

sau împreună cu” noi. El a fost cu noi, într'un trup ca al nostru. Domnul Isus a avut trup, minte, suflet, memorie, voință, etc., cari L-au făcut adevăratul Om. Intr'adevăr El a fost OMUL, modelul tuturor oamenilor. Ecce Homo, adică, Iată Omul, a zis Pilat. El este **cu noi**, în suferințele noastre. Nu există vreo suferință pe care El n'a trăit-o. Simți suferința sărăciei? El „n'a avut pe ce să-și plece capul”. Simți suferința vorbirii de rău? El a fost învinuit că a lucrat cu Diavolul împreună. Simți suferința trădării? El a fost vândut pe prețul unui selav. Simți suferința morții? El a plâns la mormântul lui Lazăr. Nu există vreo cale a suferinței,

fie cât de grea și întunecoasă, pe care să nu descoperim urmele Celui născut în ieslea Betleemului. El este **cu noi în împăcarea noastră cu Dumnezeu**. Noi odinioară am rătăcit departe de Dumnezeu și am trăit într'o stare potrivnică lui Dumnezeu și Legilor Sale. Păcatul ne-a despărțit de Dumnezeu. Dar odată cu venirea lui Isus, am fost împăcați cu Dumnezeu. Păcatul, care ne-a despărțit de Dumnezeu, a fost înlăturat prin viața și moartea lui Isus. Prăpastia de netrecut, între noi și Dumnezeu, a căpătat un pod, — Hristos este podul nostru la Dumnezeu. Prin El și numai prin El, ajungem la Dumnezeu.

Dar, ma întreb dacă noi suntem cu Dumnezeu? Cuvintele „Dumnezeu este cu noi” să ne fie parola sau cuvântul de ordine pentru anul cel nou. Deaceia să nu spunem: „Nu putem face nimic”. Dumnezeu este cu noi. Să nu spunem: „Bisericiile sunt slabe și lucrul este mare”. Dumnezeu este cu noi. Să nu spunem: „Cine ne va scăpa de Decizie dacă statul se împotrivesc?” Dumnezeu este cu noi. Noi să fim asemenea soldaților din trecut care priveau la greutatea luptei ca la niște pietre de ascuțit săbiile.

Adică lucrurile, care sunt cu neputință la oameni, sunt cu putință la Dumnezeu. Marele bărbat creștin, Ioan Wesley, fiind pe patul de moarte, în ultima clipă a vieții sale, a rostit aceste cuvinte: „Din toate lucrurile bune cel mai bun este: **Dumnezeu cu noi**”.

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 24. 15. XII. 1937
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentului:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
Preț de vânzare dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Cu ocazia Crăciunului revistele noastre urează sărbători fericite tuturor cititorilor noștri. Dorim ca în inima fiecăruia din Dvoastră să se nască și să domnească totdeauna Copilul din Betlem.

Baptiștii din Suedia sunt 67.000 și au o revistă săptămânală cu 15.000 de abonamente. Baptiștii din România sunt 65.000 de mii, dar cu abonamentele suntem departe de frații noștri din Suedia. Să ne fie pilda lor un imbold ca să-i ajungem!

Nu știm cum să laudăm pe Dumnezeu și să mulțămim acestor frați cari au luptat cu așa o râvnă la facerea abonamentelor încât nu numai că au reabonat pe cei vechi, dar ne-au trimis mai multe abonamente noi. Inițiile noastre s'au încălzit și s'au ușurat văzând dragostea cu care frații conlucrează la această lucrare sfântă.

Grăbiți-vă cu trimiterea abonamentelor ca să puteți primi primul număr din Ianuarie la timp.

Cu acest număr, FARUL îndeplinește 5 ani de existență. „Slava Domnului că până aci ne-a ajutat”.

Acesta e ultimul număr ce se trimite abonaților pe 1937. Numărul de 1 Ianuarie 1938 se trimite numai noilor abonați. Cu el se va expedia și MANA și CALAUZA celor ce le-au abonat.

Scrieți adresele curat și în întregime: numele, pronumele, numărul casei, comuna, poșta și județul. Scrieți pe orice mandat scopul banilor.

O SCRISOARE DESCHISĂ

Iubiți frați,

Cu începerea datei de 1 Ianuarie 1938, revista „FARUL CREȘTIN” poartă în al 6-lea ani de existență. Șase ani de muncă! Șase ani de binecuvântări și prosperitate! Șase ani de isprăvi glorioase! Fără îndoială existența revistei „FARUL CREȘTIN”, în cursul anilor tulburi, plini de frământări și împotriviri, a fost o ISPRAVA A SPRIJINULUI BAPTIȘTILOR din țara noastră. Fără acest sprijin al baptiștilor, „FARUL CREȘTIN” s'ar fi stins de mult asemenea celorlalte reviste mini care se aprinseră pentru o clipă.

Dar cu data de 1 Ianuarie 1938, noi dorim, cu ajutorul lui Dumnezeu și al crezătorilor în sprijinul fraților noștri, să rupem cu tradiția de zeci de ani de zile și să inaugurăm un lucru ne mai pomenit: „FARUL CREȘTIN” — REVISTA SĂPTĂMÂNALĂ!

Baptiștii din America, Anglia, Germania, Suedia, etc., au ajuns la convingerea că lucrul baptist nu poate înainta cu repeziune, fără sprijinul unei reviste care să apară în fiecare săptămână.

„FARUL CREȘTIN”, după cum l-ați cunoscut de ani de zile, totdeauna a încercat să facă patru lucruri: EVANGHELIZAREA, EDUCAȚIA, INFORMAȚIA ȘI INSPIRAȚIA.

EVANGHELIZAREA, adică „FARUL CREȘTIN” a căutat să lumineze clar, distinct și continuu, drumul care duce la Isus, care mântuiește pe orice om păcătos;

EDUCAȚIA, adică lumină, cât mai multă lumină biblică și creștină, pentru predicatorii noștri, învățătorii Școlii de Duminică și pentru frații în general;

INFORMAȚIE, adică paginile revistei aduceau știri și noutăți din lumea mea întregă, în ce privește starea lumii și progresul lucrului lui Dumnezeu pe pământ;

INSPIRAȚIE pentru orice timp, orice clasă și orice vârstă de oameni. Inspirație pentru mai multă rugăciune, devotare și jertfă pentru Dumnezeu și cât mai multă legătură frățească.

Toate aceste lucruri „FARUL CREȘTIN” le-a făcut până acum numai din două ori pe lună. Începând cu anul 1938, le va face de patru ori pe lună: săptămânal.

Tot ce vă cerem este: SPRIJINUL DVOASTRĂ DE BAPTIȘTI ȘI COPILULUI DUMNEZEU CA PENTRU HRISTOS. Abonați-vă la „FARUL CREȘTIN” SĂPTĂMÂNAL. Abonamentul de lei 100 pe an e nimeni toată, când ne gândim că orice abonat al revistei va primi, în schimb, aproape 800 de pagini formate de carte. În alte cuvinte, toate paginile FARULUI pe un an ar fi ca o carte de 800 de pagini sau opt cărți a 100 de pagini. Încecați să cumpărați 10 cărți mari cu 100 lei, aduse la D-voastră acasă!

„FARUL CREȘTIN” nu este o negustorie, ci o școală a puterii lui Dumnezeu pentru câștigarea sufletelor pierdute, pentru zidirea bisericilor, pentru învievirea legăturii frățești, pentru odâncirea vieții creștine. Noi recunoaștem că noi am fost întotdeauna, prin FARUL CREȘTIN, cum ar fi trebuit să fim, dar nu știți, fraților, că întotdeauna AM ÎNCERCAT să facem tot ce putem mai bun și mai folositor.

De aceea, începând cu data de 1 Decembrie 1937, am pornit în toată țara o ofensivă generală, pe toate fronturile — bisericile — pentru câștigarea CINCI MII de abonați la FARUL CREȘTIN SĂPTĂMÂNAL.

Nici un pas înapoi! Nici o biserică sau filială uitată! Nici o casă baptistă fără revista ei baptistă! Nici un predicator sau învățător fără Farul Creștin săptămânal.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

AL DOMNULUI ÎN SLUJBA FRAȚILOR. L. C. Sezonaș

Extrase din scrisori

Fr. A. Buteală, Sașca-Română: ...de când ați început a scrie în FARUL CREȘTIN că veți scoate această revistă săptămânală, am simțit o nespuse de mare bucurie și am început să spun și altora ce mare binecuvântare va fi pentru noi dacă vom putea primi în fiecare săptămână hrană sufletească. Eu vin cu micul meu îndemn

și să vă încurajez ca să lucrați cu noi la FARUL CREȘTIN și noi vă vom ajuta jini cu tot ce ne stă în putință, pe cât posibil să putem purta laolaltă sarcina pe care o binele poporului baptist. Avem etc. că abonamentele pe anul 1938 au scădea, ei vor crește mai mult decât în trecut, și eu mă voi silii să câștig namente noi”.

„NU ERA LOC PENTRU EI“

de Dr. Everett Gill

Luca 2:7

mp de 19 veacuri lumea a pri-
pre acea pereche tânără mer-
pe drumul lung din Nazaret
Betleem. A fost un drum lung
ru viitoarea mamă. Au că-
rit poate cinci sau șase zile,
și nu puteau merge repede.
de ceata cerească ce strălăcea pe
ei și grija serioasă și ginga-
be care i-o arăta tânărul ei
at, trebuie să fi atras atenția
torilor cari umpleau drumu-
spre cetățile lor ca să se în-
la porunca împăratului Ro-

ungând la Ierusalim, nu s'au
t să se amestece în mulțime,
au întors vreo zece km. spre
tăzi către Betleem, cetatea
bunilor lor. Se pare că era
esă. Cetatea era plină de lume
niștită. Ceice sosiseră mai
abă, găsiseră locuri sau le
au. Când Iosif a intrat în ve-
nel oraș al strabunilor săi, con-
ind asinul pe care ședea so-
sa tânără, a privit în jur cu
ajorare. S'a dus drept la **carar-**
terai, adică la casa de poposi-
Acolo totul era învălmășit. O
time de străini stăteau în
il stăpânului hanului, discu-
l și strigând. El a ridicat din
ri și și-a întins mâinile în
răsăritean, zicând: „Dar, fra-
te, ce să fac? Casa mea e arhi-
ă. Fiecare loc e ocupat!”

osif și-a făcut loc prin mulți-
și i-a vorbit încet stăpânului
ului. Ochiul omului bun au ur-
rit pe cei ai lui Iosif până s'au
t la fața albă și obosită a ti-
ei soții și el a zis: „Imi pare
rte rău. Stai să văd ce pot fa-
Vino după mine”.

l i-a condus până în cel mai
arte și mai liniștit colț al graj-
ui care înconjura ocolul hanu-
Căsătorii sosiți aici în urmă
cămilele și asinii, se pregă-
u de culcare. Bunul stăpân al
nului s'a întors spre Iosif și
spus: „Imi pare rău, frate, dar
neasta-i tot ce pot face pentru
astă scumpă soră a lui Israel.
ci în casa de poposire nu este

„A fost loc pentru copilul Isus!

tem noi spune că a fost cine-
de vină? De sigur, dacă oa-
nii ar fi știut, fiecare casă din
leem are fost deschisă pentru
ria. Dar fiecare se gândea la
burile sale. Nimeni poate n'a

făcut mai mult decât să se mire
când a auzit și să-i fie milă, deși
putem crede că ceva femei mi-
loase și-au servit Domnul în acea
noapte fără să știe. Oricum, **Isus**
s'a născut în lume fără casă.

Pare că acest fapt a fost o proo-
rocie a vieții Sale pe pământ. Mai
târziu El a spus despre Sine:
„Vulpile au viziuni și păsările ce-
rului au cuiburi; dar Fiul Omu-
lui n'are unde-și odihni capul”. El
**n'a avut casă nici în timpul mi-
siunii Sale.**

De pe cruce, pe când chinurile
fi despică trupul și mâinile Sale
străpunse ard de dureri ustură-
toare, Isus se uită în jos în fața
mamei Sale. Ea nu mai era tână-
ră. Anii albiseră unele fire din
părul ei. Ea a privit în sus spre
Fiul ei și fața-i trăda agonia su-
fietului. Fiul ei! Micul ei copil
născut acum 33 ani, e azi
un bărbat atârând pe cruce în
chinuri mortale. Dela iesle la cru-
ce! In sufletul ei a retrăit anii
din trecut.

El vorbește! Ea se apropie. El
își lasă testamentul și își spune
ultimele dorinți. El se îngrijește
de mama Sa. Dar n'are bani, nici
bunuri pământești. E și acum să-
rac și fără casă. Tot ce a avea și
putea să-i lase a fost un prieten,
un frate, câștigat prin dragoste.
**S'a născut fără casă și a murit
fără casă.**

Nu-i loc pentru Hristos! Sunt
oameni cari poartă numele Său,
cari sunt membri ai bisericii Sa-
le, cari, atunci când El dorește
să vină în centrul vieților lor, ca
să trăiască, să iubească și să lu-
creze aici, li spun: „Imi pare rău,
Doamne, dar sunt foarte ocupat
astăzi. N'am loc pentru Tine a-
cum. Vino mai târziu”.

Nu-i loc pentru Isus. Există fa-
milii în această țară mare și fru-
moasă, cu șesurile ei bogate și cu
munții ei majestoși, în această
țară cu așa bogății și cu un viitor
atât de promițător, — există în
acest popor căminuri în cari **nu-
mele** lui Hristos e primit, dar
Hristos însuși e izgonit din viața
și lucrul familiei. In lucrul și bu-
curiile lor **nu există loc pentru
Isus.**

Nu-i loc pentru Isus. De de
mult, biserica din Laodicea, plină
de egoism și mulțumire de sine, a
scos pe Isus afară așa că El tre-

luia **să stea afară și să bată.** Și a
cum ei era pe drumuri fără casă.
Oare nu mai sunt și azi biserici
cari, prin viețile lor nespirtuale,
fără dragoste și lumești, li spun:
„Ne pare rău, Doamne, dar nu te
putem primi astăzi. Suntem prea
ocupați cu lucrurile noastre bise-
ricești. Vino altădată!”

Nu-i loc pentru Hristos! Un
grup de oameni de afaceri, cei
mai mulți dintre ceice poartă nu-
mele Său, stau la masă și pla-
nuiesc să câștige bani. Isus intră
și dorește să se așeze între ei și
să-i îndemne să se conducă în lu-
crul lor în spiritul și după meto-
dele Sale. Ei se secolă uimiți și-I
spun: „Într'adevăr, Doamne, aici
nu e locul Tău. Aici sunt afaceri
nu religie. Vino altădată. Azi
suntem foarte ocupați!”

Nu-i loc pentru Hristos! Dar vi-
ne ziua când lucrurile vor fi cu
totul altcum. Universul va fi adu-
nat înaintea Tronului Său alb.
Când ei vor privi spre slava și
puterea Sa de Judecător, vor strig-
ga: „Doamne, te primim azi. Nu
suntem ocupați. Vrem să fim cu
Tine și să fim primiți în slava
Ta”. Dar El va răspunde: **„N'am
loc pentru voi”.**

REGELE NOU NĂSCUT

*Din slăvile cerești preanalte
Răsună astăzi pe pământ,
Un cor de melodii preasfinte...
Cântând în jurul Celui sfânt.*

*Acel cor intonează dulce
Mesajul Regelui preasfânt:
Mărire, bucurii și pace
Coboare-se azi pe pământ.*

*Se bucurăntreg Universul
Și cântă astăzi melodii:
Slăvit, mărit să fie Domnul
Din veșnicii în veșnicii.*

*Căi ne-a trimis pe aripi sfinte
Pe Prințul Păcii iubitor
Să ne r'dice din păcate,
El, singurul Mântuitor.*

*Slăviți-L azi, cu mic cu mare,
Voi, ce de mult L-ați cunoscut
Și dați-I cinste și adorare
Acestui Rege nou născut...*

de: POPA N. PETRICA
seminarist.

BUCURIILE CRĂCIUNULUI

de David Dumitrescu

Crăciunul este așteptat cu mare nerăbdare de întreaga creștinătate, e serbat însă, de mulți păgânește.

El face ca cel puțin cu câteva zile înainte, oamenii să se afle în mare fierbere. Pretutindeni prăvăliile sunt pline cu oameni și femei care fac diferite cumpărături.

Sosește în sfârșit și Crăciunul, mese mari se întind. Copiii se bucură de jucăriile primite, iar lumea se așează la masă; și cei mai mulți mănâncă la Crăciun, până ajung să gâfâie. Alții ciocnesc la pahare cu vin până când ajung să se tăvălească pe sub mese și chiar în noroiu, dacă ies afară. A doua zi tot așa, a treia zi la fel. După masă sunt vizite în care se stă de vorbă despre cece se petrece în lume, modă, teatru și politică. După a treia zi, omul greoiu și plictisit, își zice: trecu și Crăciunul! Și o spune aceasta cu o oarecare părere de rău, că, par'că n'ar fi meritat atâta zăbucium.

Și acum stai și faci socoteala. Ce înseamnă un astfel de Crăciun? Pentru unii e o sărbătoare stomacală, pentru alții o sărbătoare de haine și rochii noi, pentru copii e o sărbătoare de jucării și cadouri, pentru negustori e o sărbătoare de câștig, iar pentru alții o sărbătoare când pot să bea mai mult ca ori când.

Acestea sunt adevăratele bucurii ale Crăciunului? Nu, ci mai degrabă e o profanare a acestei sărbători. O complectă petrecere păgână. O batjocură în amintirea Celui născut, pe care îl sărbătorește.

Ingerul a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul”. Bucuria pe care ingerul a vestit-o, a fost nașterea unui Mântuitor, întruparea lui Dumnezeu ca om pe pământ. Bucuria aceasta este că, Hristos a venit ca prunc, nu print, rege sau împărat. Bucuria este că Isus s'a născut în staul și nu în palat.

Vom încerca să dăm mai jos câteva din bucuriile adevărate ale Crăciunului, cari sunt în spiritul creștinesc.

Bucuria Crăciunului e o bucurie a COPILOR.

Omenirea întotdeauna se va bucura, că Dumnezeu s'a întrupat într'un prunc mic, pentru că

aceasta îl face pe Isus frate cu fiecare fetiță și băiat din toată lumea. Copilașilor, bucuria voastră trebuie să fie mare, pentru că Mântuitorul a venit în lumea aceasta ca voi, prunc. Voi în El aveți un prieten, un prieten care vă iubește și vă zâmbește în tot timpul. Isus, Copilașul din ieslea Betleemului, vrea ca voi să-I fiți niște mielusei pe care dorește să-i păstorească. Faceți-I această bucurie care e și a voastră și fiți mieluseii lui Isus.

O altă bucurie a Crăciunului e a TINERILOR.

În Isus din ieslea Betleemului fiecare tânăr și tânără își găsește un prieten sincer și credincios, căruia poate să-i destăinuiească toate secretele vieții.

Tânărul bogat a avut o întrebare nelămurită. Nu știa ce să facă, pentru că să moștească viața veșnică. Îl întreabă pe Isus dela care primește cel mai clar răspuns. Noi, ca tineri și tinere, avem o mulțime de întrebări nelămurite. Să venim cu ele la Isus și El ni le va lămuri. Între cei 12 apostoli a fost și un tânăr, — pe care Isus la iubit mult pentru tinerețea lui. El a fost Ioan, apostolul iubirii. Hristos și-a pus speranța în tineri, căci ei sunt plini de viață. Bucuria noastră trebuie să fie mare, tinerilor, căci Isus ne cere să-i dăm inimile: „Fiule, dă-mi inima ta”. Să-i dăm inimile noastre lui Isus.

Altă bucurie a Crăciunului e bucuria FEMEILOR.

Femeile au cea mai mare ocazie să se bucure de întruparea lui Hristos. Pentru ele bucuria trebuie să fie mai mare ca pentru oricine. Prin femeie a venit păcatul în lume, dar tot femeia a fost aleasă, ca prin ea să vină Mântuitorul lumii. Până la Hristos femeia a fost socotită ca roabă și disprețuită de toți. Hristos a ridicat femeia pe aceiași treaptă cu bărbatul. Oamenii din timpul Lui s'au mirat că Isus stă de vorbă cu femeile. Când Fariseii îi aduc o femeie decăzută și vrednică după lege de moarte, Isus n'o acuză, ci îi spune: „Dure, dar să nu mai păcătuiești”. Altădată în casa lui Simion vine o femeie plină de păcate și plânge atât de mult încât îi spală picioarele cu lacrimile pocăinței, și le șterge cu părul ei. Cei de față au zis:

„Dacă El ar ști cine e aceasta, nu i-ar da voie să se spie de El”. Dar Isus îi răspunde: „Femeie, păcatele îți sunt te, căci ai iubit mult”.

O mamelor, o voi femeilor, bucuria voastră trebuie să fie spus de mare, căci Isus v'arecuzat. Slujiți-I ca și femeile Noul Testament care au fost vrate.

Și mai e o bucurie a Crăciunului, care e bucuria BĂTRÂNILOR.

„Acum, slobozește în parcaș robul Tău, Stăpâne, după căjmitul Tău! Căci au văzut ochii tăi mântuirea Ta, pe care ai petrecut-o să fie, înaintea tuturor pătrunselor, lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului mântuit Israel”. Acestea sunt cuvintele bătrânului Simion. Bătrânul nu pare că tinerii de azi nu v'arecuză. Nu disperați, căci am un Prieten care vă iubește și vă înțelege suspinurile voastre. Acest prieten este Copilaș din ieslea Betleemului. Dați-vă Lui în întregime și va mânghăia. Numai primind pe Isus în viețile voastre bătrâneți putea cânta ca și Simion.

Dar mai e o bucurie a Crăciunului care e pentru cei SĂRĂCII. Nașterea lui Isus în staul și în palat, viața lui simplă și săracă, produce o bucurie nespus de mare poporului sărac.

El, care n'avea unde să-și așeze capul, El care nu era primit de nimeni, ci a alungat, a primit toți și le-a dat casă. El, sărac, care n'a avut nici un ban, a luat cinci pâni și doi peșci și pe acestea le-a împrumutat. El a avut un copil, a sărutat odată o fată mii și altădată șapte mii. El a făcut lungatul de frați și surori, a făcut fratele tuturor. El a făcut prietenul vameșilor și al păcătoșilor. Voi, săracilor, orfanilor, voi, văduvelor, săracilor, toți cei oropsiți de scoarta vieții în Isus, Copilașul din ieslea Betleemului, găsiți un mângăitor, sfătuitor, un prieten, un frate și un tată.

Vreți să aveți bucurie de Crăciun? Atunci deschideți larg ușile caselor voastre, lăsați să intre Isus și să strigați: „Domnul nostru și Dumnezeul nostru! Tu ne dai bucuria noastră de Crăciun”.

GÂNDURI DE CRĂCIUN

de Gb. Gbîcor

...pe pământ pace

„Slavă lui Dumnezeu în locurile
prea înalte și pace pe pământ în-
tre oamenii plăcuți Lui!”

(Luca 2,14).

Fericirii îngeri așa au cântat. Dar s'a
implinit oare cântarea lor? Slava din ce-
prea înalte nu o știm, dar ce este pe
mânt, vedem. Venit-a oare pacea pe
mânt odată cu Domnul Isus? Și în oa-
eni este bună plăcere față de Dumne-
și între ei? Cele ce ne văd' ochii,
un că nu. In adevăr câte războaie au
st dela Domnul Isus și până astăzi și
aceă din ce în ce mai crâncene! Câtă
căjmășie este între popoare, între cla-
hile sociale, între partidele politice, în-
pe cei de aceeași meserie, în familie
părar! Atunci, n'au știut îngerii ce cân-
tu? Ba da. Și dacă nu s'a implinit până
unum cântarea lor, nu însemnează că nu
va va implini niciodată. Se va implini în
totul și întocmai. Chiar acum cântarea
car este implinită în cei ce urmează
i omnului Isus. Aceștia știu ce va să zică
slăvi pe Dumnezeu. Insuși rostul vieții
nt este altul decât să slăvească pe Dum-
zeu. Și slăvindu-L pe El, între ei este
mbire, bună plăcere unii față de alții.
Ba este și cu tine, iubite cetitor?

Betleem Efrata

Mereu, înainte de trecerea anului ve-
stiu, ni se înfățișază în duh, Betleemul
mereu din numele acesta, se revarsă
strălucire luminoasă în viața acelor
ri au trăit, în inimile lor, nașterea
ântuitorului.

Dar însemnătatea Betleemului este și
ai mare când, pe temelul Scripturii, îl
vîm atât în lumina trecutului cât și în
mina viitorului.

Betleemul are o istorie plină de înțe-
s. Azi vrem să arătăm câteva fapte
în istoria Betleemului.

Betleem

„Iosif s'a suit și el din Galilea, din ce-
atea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în
etatea lui David, numită Betleem, pen-
tu că era din casa și din seminția lui
David” (Luca 2,4).

Ce sunet plăcut are cuvântul Betleem!
ar'că dintr'odată ne vedem înconjurați
e lumina din cer, care a luminat odată
e păstori; pare că auzim și noi cân-
tece de îngeri; pare că vedem chiar bine
tauhul și ieslea, în care fecioara Maria
asezat pe copilul Isus și în jurul că-
eia s'au strâns păstori.

Pretutindeni a pătruns sunetul acestui
cuvânt: până în colțurile cele mai întu-
tecate ale lumii păgâne, până în pala-
tele cele mai luminoase ale lumii; până
în inima bogatului și a săracului, acelor
mari și a copiilor,

De când s'a născut Domnul Hristos în
Betleem, acest cuvânt s'a răspândit pre-
tutindeni.

Dar ce răsunet trebuie să fi avut acest
cuvânt pentru inima Tatălui-Dumnezeu!
Căci Betleem a fost locul unde Dumne-
zeu a dat pe Fiul Său cel întâi născut,
pe iubitul Său (Romani 9,32), ca apoi să
poarte păcatele lumii, să sufere și să
moară pentru noi. Betleem a fost locul
de unde Fiul lui Dumnezeu ne spune
că n'a socotit ca un lucru de apucat să
fie deopotrivă cu Dumnezeu (Filipeni
2,6) — îmbrăcat cu slava lui Dumne-
zeu — ci și-a părăsit slava Sa. Apostolul
Pavel spune în Filipeni 2,7: „S'a desbră-
cat pe Sine însuși și a luat un chip de
rob, făcându-se asemenea oamenilor”. În
frăteșul adevărat, El și-a părăsit slava
și s'a făcut sărac, cu toate că era bo-
gat. Și de ce? Pentru ca, „prin sărăcia
Lui, să vă îmbogățiți voi!” (2 Corinteni
8,9).

Se poate spune și despre tine acest lu-
cru, cititorule? Tu ești răscumpărat;
Dumnezeu te-a plătit cu ce avea mai
scump; Domnul Hristos te-a plătit cu
prețul sângelui Său scump. Să nu-i dăm
noi acest drept al Său: viața noastră,
tot ce este al nostru, suflet, duh și trup,
pentru a-L slăvi pe El? (1 Corinteni 6,20).

Când va fi cu adevărat așa, atunci cu-
vântul Betleem va avea cel mai plăcut
sunet pentru tine. Atunci cântecul înger-
rilor: „Pace pe pământ între oamenii
plăcuți Lui” va urma cântecului de ve-
schie pentru păcătoșii care se pocăiesc
(Luca 15,7-10).

Betleeme, tu care

ești mie!

„Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești
prea mic între cetățile de căpetenie ale
lui Iuda, totuși din tine Imi va ieși Cel
ce va stăpâni peste Israel și a cărui o-
bârșie se suie până în vremuri străvechi,
până în zilele veșniciei!” (Mica 5,2).

Cum s'a implinit la nașterea Mântui-
torului cuvântul profetic în cele mai mici
amănunte! Nimeni nu va putea să spu-
nă că n'a fost vestită lămurit nașterea
Lui: născut din sămânța femeii (Genesa
3,15), din neamul lui Iuda (Genesa 49,10),
din casa lui David (Psalmul 89), dintr'o
fecioară (Isaia 7,14). Da, chiar vremea
nașterii Sale a fost proorocită (Daniel
9,24), chiar și locul: Betleem, cel mai
mic din Iuda. Totuși erau atât de puțini
cei ce-L așteptau și-L cunoșteau: bătrâ-
nul Simeon, bătrâna Ana, o mână de
oameni. Preoții și învățații puteau să
răspundă la întrebarea lui Irod cu pri-
vire la locul de naștere al împăratului
nou născut: „În Betleemul din Iudea,
căci iată ce a fost scris prin proorocul”

(Matei 2,5). Dar asta o știau ei numai
cu capul, căci inima nu le era îndrep-
tată spre El. Ei nu puteau să înțeleagă
că El era un Mântuitor sărac (cum spu-
ne proorocul Zaharia 9,9) și, cum citim
în Isaia 53 (fără înfățișare, fără frumu-
sete). Acest fapt atât de însemnat a trec-
cut nebăgat în seamă de ei.

Nu este oare și astăzi tot așa? Mulți,
cu înțelepciunea lor, cunosc toate în ce-
le mai mici amănunte, dar cu inimile
rămân tot departe de Mântuitorul. Nu
este decât o cale pentru a-L găsi, adică
luând seama la cuvântul Domnului Isus:
„Cine nu este ca un copil, nu poate să
vadă împărăția lui Dumnezeu”. Pe cei
cari ajung în această stare, Dumnezeu îi
călăuzește; pentru aceștia micul Betleem,
cu Sfântul său săracăcios, ajunge un iz-
vor de fericire. Acel „nu mai era loc
pentru El” este schimbat atunci de Dum-
nezeu în „loc pentru toți cei cu inimi
sdrobite și smerite”. În orice caz, ieslea
este atât de jos încât poate să fie la în-
demâna orișicui.

Toate acestea ajung și mai minunate
dacă luăm seama la viitor: „Din tine va
iesi Cel ce va stăpâni peste Israel”. Câți
creștini nu știu nimic despre acest vii-
tor? Nu tăgăduiesc nașterea Lui dintr'o
fecioară, dar, când este vorba de un
tron adevărat al lui David, care i se va
da (după cuvântul îngerilor din Evan-
ghelia după Luca 1,32—33), oamenii trec
dintr'odată dela o înțelegere cuvânt de
cuvânt la una duhovnicească. Totuși și
această parte a proorociei proorocului
Mica se va implini. Micul Betleem a sgu-
duit întreaga istorie a lumii. Stăpânul
Betleemului va veni din nou ca să su-
pună la picioarele Sale întreaga omeni-
re. Căci obârșia Lui se suie până în
vremuri străvechi și până în zile veșni-
ciei. Toți câți au luat parte aici la umi-
lința Sa, vor împărăți curând împreună
cu El.

Izvorul din Betleem

David a avut o dorință și a zis: „Cine
imi va da să beau apă din fântâna dela
poarta Betleemului?” Atunci cei trei vi-
teji au trecut prin tabăra Filistenilor și
au scos apă din fântâna dela poarta
Betleemului. Au adus-o și au dat-o lui
David; dar el n'a vrut s'o bea și a vâr-
sat-o înaintea Domnului” (2 Samuel
23,15—16).

David se găsea cu vitejii săi în peș-
tera Adulam, un loc bogat în amintiri
pentru învățătura noastră. David scăpa-
se în peștera Adulam, când a trebuit să
fugă de Saul. Era pe vremea prigonirii
lui David, când „toți cei ce se aflau în
nevoie, care aveau datorii sau care erau

(Continuare în pag. 6-a)

„nemulțumiți”, s'au adunat în jurul lui David” (1 Samuel 22,1—2). Acolo, în peșteră, David își adună vitejii care l-au ajutat. Ne gândim acum la David cel Mare, care, în vremea prigoanei și smereniei Lui, chemă la El pe „toți cei trudiți și împovorați, ca să le dea odihnă”. Toți căli cu inimi zdrobite, vin la Domnul Isus, când El e smerit și sărac, sunt pregătiți de El ca niște viteji, pentru lupta credinței.

Pe când David se afla împreună cu vitejii săi în peștera Adulam și sta în fața Filistenilor care ocupaseră Betleemul, și era chinat de sete, gândurile lui se îndreaptă spre cetatea Betleemului, după apa izvoarelor din Betleem. Atunci se găsește printre ai lui trei viteji, cari cu primejdia vieții lor pătrund în lagărul Filistenilor, iau apă din izvoarele Betleemului și o aduc lui David. David este mișcat de fapta lor ca și de dovada prieteniei lor, întrucât ei și-au pus viața în joc ca să-i aducă o picătură de apă. De aceea el nu bea această apă, ci o toarnă ca jertfă de băutură în fața Domnului.

Dela izvorul lui David, privirea noastră se îndreaptă spre izvorul care a început să curgă în Betleem dela nașterea Domnului lui Hristos și din care toți căli însetează după apa vieții, pot să-și astâmpere setea. Domnul Isus spune: „Da, că însetează cineva să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura”.

În adevăr este de mare pret în ochii marelui Fiu al lui David, când vitejii Săi iau astăzi apă din izvoarele Betleemului ca să dea celor însetați. Odată Domnul Isus va spune: „Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut; am fost străin și Mi-ați primit; am fost gol și Mi-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să mă vedeți; am fost în temniță și ați venit la Mine”... „Adevărat să spun că, oridecâteori ați făcut acestea unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut” (Matei 25,35 și 40).

Befleem-casa roditoare de pâine

„Au călătorit împreună până au ajuns la Betleem. Și când au intrat în Betleem, toată cetatea s'a pus în mișcare din pricina lor și femeile ziceau: „Naomi (Plăcută) este acesta?” (Rut. 1,19).

Să ne oprim puțin asupra însemnătății cuvântului Betleem, „casa roditoare de pâine”. Cuvântul de mai sus este din istorisirea atât de cunoscută a lui Elimelec, care împreună cu soția sa Naomi părăsese „casa roditoare de pâine” pentru a căuta hrană într-o țară străină. Acolo Dumnezeu a fost împotriva lui și, când Naomi se întoarce singură împreună cu nora ei, Rut, ea recunoaște aces-

tea și nu mai vrea să fie numită mai departe Naomi (Plăcută), ci Mara (Amărăciune). Spre fericirea ei însă, ea se îndreaptă iarăși pe calea cea dreaptă spre adevărata „casă roditoare de pâine” din Betleem unde ajunge tocmai la începutul seceratului orzurilor (Rut 22). Acolo ea găsește hrană pentru foamea ei.

Nu este tocmai ușor pentru această femeie, odată atât de avută, să se hrănească acum cu pâine din milă; dar sărăcia și foamea au pregătit-o pentru aceasta. Calca lui Dumnezeu dăce totdeauna prin smerenie; altfel cum ar fi ajuns omul să primească un dar din milă?

Dar, după ce a pășit pe calea harului, ea dobândește mai mult decât pâine; căci Boaz, care îi făcuse atâta bine, era răscumpărătorul ei. Dumnezeu avea ceva mare și neașteptat, în „casa roditoare de pâine” pentru ea și pentru Rut: un răscumpărător, care se căsătorește cu Rut.

Această istorie ne pune înainte legile minunate ale izbăvirii, care închipuiesc

lucrarea de mântuire a Marelui Părinte Isus Hristos, care — o mișcare — a eșit din căsnicia lui Boaz, omul bun din Betleem și Rut, văduvă și singură „casă roditoare de pâine”. Da, un izvor de apă vie pentru întreaga lume, unde se găsește cu pânea vieții pe toți cei trudiți în El și li izbăvește pentru viața veșnică foamea după neprihănire și pace.

Un singur lucru se cere pentru a primi toate acestea, a recunoaște în fața lui Dumnezeu, a te arăta în fața Lui, și a primi pânea roditoare de „casă roditoare de pâine” prin căsătoria cu Dumnezeu, adică să-și recunoască că a păcătuit înaintea lui Dumnezeu, ca astfel să găsească în El izbăvirea de vina păcatelor și primirea Domnului Hristos ca ajutor asta însemnează.

DELA UNIUNE

Fr. Ioan Cocuț, secretarul Uniunii Baptiste, a fost primit în audiență de domnul R. Franusovici, Ministru de Interne, în 26 Noembrie a. c., și de domnul Victor Iamandi, Ministru al Cultelor și Artelor, în 27 Nov. a. c. Rezultatul acestor audiențe a fost că Onor. Ministerul de Culte și Arte a suspendat fără termen aplicarea Deciziei No. 4781—937 până Comisiunea instituită pentru Bapțiști va rezolva definitiv situația lor juridică. Această măsură s'a comunicat Onor. Ministerului de Interne cu No. 32279—937. În același timp s'a dispus deschiderea tuturor bisericilor baptiste din țară. Erau închise peste 50 de biserici. În urma acestui fapt, Onor. Ministerul de Interne a trimis autorităților subalterne o telegramă cu următorul conținut:

„În urma adresei Ministerului Cultelor și Artelor No. 32279—937. Vă facem cunoscut că dispozițiile deciziei celui Departament No. 4781—937 se suspendă în ceea ce privește pe bapțiștii din întreaga țară până când se va soluționa definitiv situația lor de comisia respectivă. În consecință luați măsuri ca toate casele de rugăciune din acel Județ ale bapțiștilor cari au fost închise, fiindcă nu au respectat dispozițiile deciziei No. 4781—937 să fie imediat deschise.

*p. Ministrul Internelor
(ss) SERGIU DIMITRIU”.*

Această telegramă a fost trimisă Prefecturilor de județ cu No. 13789—937. Legiunilor de jandarmi cu No. 13939—937 și Chesturilor de poliție cu No. 13940—1937.

Dacă mai este vreo biserică închisă, frații sunt rugați să ne trimită imediat o declarație în dublu exemplar.

La 10—11 Decembrie a. c. s'au ținut în Brașov, în biserică baptistă românească din fața Comitetului Uniunii Baptiste aici a plecat la București o delegație compusă din fr. I. R. Socaciu, D. B. Bușilă, D. Pascu, P. Boșorogon, I. I. I. Cocuț, ca să intervină în favoarea bapțiștilor pentru a da mai multe libertăți tului Baptist.

Recunoaștem cu mulțumire pentru Uniune a următoarelor sume:

Bis. Cărbunari, 100 lei. Bis. Negrești, 100 lei. Bis. Teliucul, 70 lei. Bis. Lăpșă, 100 lei. B's. Ghiroda, 100 lei. Bis. Hadia, 70 lei. Cercul Moldova-N., 100 lei. Bis. Ciclova, 100 lei. Bis. Sâmpet, 100 lei. Bis. Petrești, 170 lei. Bis. Drăgășani, 135 lei. Cercul Borlova, 1237 lei. Cacova, 200 lei. Bis. Brașov și Băneasa, 160 lei. Bis. Agădiei, 408 lei. Ianoșda, 145 lei. Bis. Baia-Mare, 100 lei. Bis. Otlaça, 1330 lei. Bis. Gătaia, 100 lei. Bis. Cuptoare, 117 lei. Bis. Butea, 100 lei. Bis. Situlec, 200 lei. Bis. Ungheni, 100 lei. Bis. Tăut, 519 lei. Bis. Avrig, 225 lei. B's. Salaba, 80 lei. Ferneziu, 50 lei. Bis. Băița, 100 lei. Cusniș, 120 lei. Bis. Felnaș, 200 lei. Crani, 250 lei. Bis. Năidaș, Socaciu, 310 lei. Bis. Saismari, 100 lei. Bis. Negrești, 150 lei. Bis. Valea-Mare, 70 lei. Bis. Sudriș, 120 lei. B's. Negrești, Cercul Bolvașnița, 273 lei. Bis. Cotești, 110 lei. Bis. Denta, 80 lei. Bis. Vărbănești, 130 lei. B's. Radna, 784 lei. Bis. Tăuș, 71 lei. B's. Pesecești, 191 lei. Sasca-Rom., 152 lei. Bis. Berlești, 100 lei. Coveni, 190 lei. Bis. Tulcea, 700 lei. Bis. Susca, 100 lei. B's. Toplița, 150 lei. (În urma). Casier: N. Oncu, Str. Blănița, No. 4.

Fanny Crosby

POETA OARBĂ

Rezumat după biografia scrisă de John Hawthorn

de Păuna Îndrețca

Fanny Crosby s'a născut în 24 martie 1820, în unul din Statele Unite ale Americii de Nord. Atât tatăl, cât și mama erau din familii bune și aveau în ei sânge pur, plin de curaj și de viață. Tatăl său n'a ajuns să-l cunoscă, fiindcă a murit pe când avea abia un an de zile. Toată grija și toată educația primise datora mamei sale și bunici.

La naștere fusese un copil sănătos și normal, dar, după câteva săptămâni, primi o boală de ochi. După sfatul unora, i-au pus catafraxime, care însă, în loc să-i facă bine, i-au nimicit în întregime vederea.

La cinci ani mama, care spera să-i salveze fetița din întunecătatea întunecului, făcu o călătorie lungă și grea, împreună cu ea, ducând-o la New-York la doctor renumit, specialist în boala de ochi. Spre marea desnadejde a mamei, răspunsul specialistului a fost că fetița e condamnată să rămână oarbă toată viața.

Dar nu tot așa de desnașdăjduie era și fetița. Pe dânsa o bucură frumoase călătorii făcute până la New-York și înapoi. Nici acasă nu pierdu seninătatea nevinovată. Grija deosebită care se bucura din partea mamei și a bunicii, o făcea să nu simtă lipsă de nimic. În deosebi, bărbăția bunicii îi făcea mult bine. Aceasta îi spunea frumoase povești despre flori, păsări și stele, îi povestea despre cerul și despre un Tată care locuiește acolo.

Aceste două lucruri, — natura și Dumnezeu, — au fost izvorul surselor de inspirație pentru cele peste 1000 de poezii pe care le-a scris până la vârsta de 92 de ani.

Pe când Fanny Crosby avea 8 ani, familia ei se mută în alt oraș, și a rămas acolo aproape șapte ani. Aici, familia a intrat într'un cerc de metodiști. Sub influența acestora, fetița a început să învețe pe dinafară o mulțime de texte din Biblie, texte pe care le recita adesea la serbările copiilor.

Cu timpul însă, n'o mai multumea acest mijloc de a cunoaște

Cuvântul lui Dumnezeu. Ar fi vrut să-l poată învăța singură, fără ajutorul altora. Într'o seară frumoasă de vară, pe când simțea luna pe cer, Fanny, în camera ei, căzu în genunchi în fața geamului descris și rugă pe Dumnezeu să-i dea puțința de a-l putea ceti Cuvântul singură.

Rugăciunea îi fu ascultată, căci, peste câțiva timp, pe când Fanny Crosby atinsese vârsta de 15 ani, în 1835, pleacă la Institutul pe care-l înființase chiar atunci dr. John D. Ross la New-York, pentru orbi.

Aici avu ocazia să învețe nu numai să citească, ci să-și facă și o educație destul de aleasă pe vremea aceea, studiind limba și literatura engleză, istorie, filosofie, știință și muzică.

Încă de pe vremea când asculta povești pe genunchii bunicii, Fanny Crosby începuse să facă versuri. Obiceiul acesta nu l-a părăsit tot timpul, așa încât, ajunsă în Institutului de orbi, îl continuă. Conducătorul Institutului căută s'o descurajeze, ba chiar într'un timp îi interzise să mai scrie versuri.

Pe acea vreme era la modă, spre norocul poetei, o știință numită Phrenologia, adică cetirea caracterului din conformația craniului. Se întâmplase ca tocmai când i a fost interzis să mai scrie versuri, să vie la institut un specialist în această știință pentru a ceti caracterul elevilor. Ajungând la Fanny Crosby, declară că dânsa e poetă înăscută și că ar fi păcat să nu fie încurajată și educată în această discuție. De atunci drumul, drag ei, i-a fost larg deschis, și talentul i s'a dezvoltat în voie.

În anul 1844 și-a publicat primul volum de poezii, intitulat: „Fata oarbă și alte poezii”.

Pe când era încă la acest Institut făcu cunoștință cu un tânăr muzicant, orb și dânsul, cu care în curând se căsătorii. El chema Alexander van Alstyne.

În 1858 se stabiliră în New-York unde soțul ei era organist la două biserici. A pus pe note o mulțime de poezii de ale soției sale.

Dar cel care i-a făcut versurile renumite, a fost un alt muzicant,

William Bradbury, pe care îl cunoscu în 1863. Lui i se datorește frumoasă melodie a frumoaselor cuvinte din: „**Trezii-vă!**”

În 1866 face cunoștință cu un alt compozitor, care îi pune pe note o mulțime de versuri. Lui i se datorește melodia dela cântecul: „**În tot locul mă conduce Domnul meu cu mâna Sa**”.

Într'o zi de Aprilie a anului 1868, un alt compozitor, ce-i era prieten, dr. Doane, veni la dânsa și îi ceru cuvinte pentru o melodie ce o avea pregătită, dar îi spuse că nu poate aștepta decât trei sferturi de oră, când îi pleacă trenul. Poeta se retrase în camera ei și în mai puțin de o jumătate de oră, se întoarse cu versurile din atât de cunoscuta cântare: „**Pe înima lui Isus**”.

Așa au luat naștere aceste trei dintre cele mai cunoscute cântări ale ei, care au făcut-o celebră în America și în toată lumea creștină.

Prietenii poetei Fanny Crosby erau întinse și alese. De mai multe ori a avut înalta ocazie să fie prezentată și să stea de vorbă cu președinții Statelor Unite.

Influența cântecelor ei a ajuns proverbială. Un misionar creștin din China îl povestea că a întâlnit o fetiță oarbă pe care o chema Fanny, după numele poetei. Fetița cânta atât de frumos cântec de ale poetei, încât venea lume dela o depărtare de sute de mile s'o asculte.

Fanny Crosby a avut o viață lungă, plină de activitate și de binecuvântări. A murit în 1915, în vârstă de 95 de ani.

Vieța ei, din cauza orbiciei, putea să fie un faliment; a fost însă o binecuvântare, fiindcă poate a ținut minte cuvintele de încurajare de mamei sale ce-i spunea, pe când era mică:

„Tatăl din cer e prea înțelept pentru a face o greșală și prea bun pentru a procura copiilor Lui o suferință nefolositoare. Căteodată el îi lipsește de câte o facultate fizică, dar, dacă face acest lucru, e numai pentru a-i arăta în alt fel iubirea și binecuvântarea Sa. Dacă ia cuiva un talent, de obicei, îi dă, dacă e credincios și ascultător, un dar mult mai mare”.

SOLIA INGERULUI

de Alexe Popovici

În nenumărate rânduri îngerii au fost purtătorii de cuvânt, coborând și aducând cu ei solia lui Dumnezeu, pentru oameni. Nici odată însă n'a fost și nici nu va fi un mesaj care să aibă ascunsă în el o atât de mare comoară, ca cel din noaptea Crăciunului. Acolo pe câmp, pe colinele Betleemului, unde răsuna pe vremuri melodia și chitara lui David, dimineața în zori, când liniștea învalua pământul, în fața câtorva păstori un înger își spune solia.

„Nu vă temeți...”, începe îngerul. Când păstorii au zărit stâlpul de lumină și figura îngerească, au căzut morți de frică. Era și natural. Pe de altă parte, îngerul e surprins și el că oamenii cărora vrea să le spună mesajul adus, sunt incremențiți de frică. „Nu vă temeți”, le spune îngerul. Cuvintele acestea arată câteva lucruri.

Teama e o piedecă în calea apropierei. Îngerul aduce cu el ce trimitea Dumnezeu lumii. Aducea mila, îndurarea și binecuvântarea cerului. Păstorii sunt plini de frică. Între înger și păstori e o piedecă, e teama. Două persoane cari se tem una de cealaltă, nu se vor apropia niciodată. Se spune că oamenii temuți ai lumii n'au avut prieteni. Nimeni nu îndrăznește să vină atât de aproape de ei. Nu cumva teama e piedecă în calea apropierei tale de Isus?

Teama e rodul vinovăției. Dacă n'ar fi vina păcatului, am sta cu fruntea senină în fața oricui și în orice împrejurare. Vinovăția păcatului a rodit teama în sufletele oamenilor. Adam, după păcat, a fost plin de teamă. Un funcționar vinovat are mereu teamă să nu fie prins. Tălharul, dacă n'ar fi vinovat, n'ar fugi de urmărire.

Teama e o dovadă că noi suntem răspunzători de păcatele noastre. Răspunderea e înăscută în noi. Fără să ne spună cineva, știm că, dacă am comis un rău sau o crimă, vom răspunde de ea. Teama l-a gonit pe Cain o viață întreagă. Ție nu-ți șoptește teama pe care o ai în sufletul tău că, vei răspunde de păcatele tale în fața dreptului Judecător?

„...Vă aduc o veste bună...”, continuă îngerul. Cuvintele acestea au trezit, cred, o curiozitate în păstori. Lumea gemea după nou-tăți. Îngerul le aduce o veste bună.

„Vi s'a născut un Mântuitor”,

spune îngerul. Păcatele poporului l-au dus departe, departe de Dumnezeu. A ajuns într-o stare rea. Erau robii Romanilor, un popor fără proroci. Toate încercările au dat greș. A mai rămas o singură speranță, un Mântuitor, un Mesia. Pe acesta îl anunța îngerul. Poate starea sufletului tău se aseamănă cu cea a poporului lui Israel. Crezi că de sub greul păcatului, te vor putea scoate încercările tale? Dacă aș putea îndrepta cuvintele îngerului spre tine! Dacă le-ai înțelege! Dacă ele ți-ar spune și ție că ți s'a născut un Mântuitor! Cred că atunci cerul s'ar pogori în viața ta. Mântuitorul ar fi al tău.

„...care e Hristos, Domnul”, continuă îngerul. Cu zeci și sute de ani înainte, glasul prorocilor au sămănat speranța într'un Mesia. Iudeii, dela mic până la mare, se mângăiau cu așteptarea lui Mesia. Îngerul spune că Mântuitorul născut e Hristos, adică Mesia cei așteptat. Cu alte cuvinte, s'a sfârșit cu așteptarea. El a venit, e între voi. Dacă ai înțelege și tu aceste cuvinte ale îngerului! Poate și tu aștepti mereu un Mântuitor. Nu mai aștepta. El a venit. Vino și tu la Isus!

„Iată semnul...”, adaugă îngerul. E clar că, încântați de vestea bună, păstorii doresc să meargă să-L caute. Căile Domnului sunt însă, întotdeauna luminate. Oare dacă îngerul nu spune ultimele cuvinte, nu se vedeau păstorii înșelați? Un Mântuitor, Mesia, Domnul și când colo e un copilăș ca toți ceilalți, culcat într-o iesle. Domnul îi ferește de o astfel de dezamăgire.

„E un prunc...” Nimic deosebit. Nu e altceva decât asemănarea Lui cu noi. Pentru a se apropia de noi, Isus a luat calea cea mai simplă. S'ar fi găsit o altă cale pe care să fi avut aceleași rezultate? Un prunc. Ce dezamăgire! Hristos era așteptat să coboare în funete și fulgere de pe aripa unui nor înfricosat și nicidecum în chipul unui copilăș. Cine a dat ceva pe un copil? Și totuși El e un prunc. Copilul fără valoare, nebagat în seamă, lăpădătura tuturor, trebuia ridicat de Isus. Și a fost.

„E înfășat în scutece...” Câtă deosebire! Îngerul, învăluit în lumină, iar Domnul său înfășat în scutece. Nu e aceasta o icoană că El a îmbrăcat pe Sine haina pă-

catelor noastre? În cer așteți haina gloriei pentru noi și de lăbrăcat păcatele noastre. Ias scutecele au arătat chiar feri mineața Crăciunului scopul rii lui Isus. El a venit să vă păcatele noastre.

„E culcat în iesle...” Ai ușu lința lui Isus întrece orișă și gini. De pe tronul gloriei, a cliș culcat în iesle. El, Domnul de josniciei pentru ca să ne căți F noi. Nu ai vrea ca acum, ba c nă cu păstorii, și cu miile trăi dincioși, să mergi acolo k. avel ca departe de lume, să-ți voi rul tău, — inima ta, — lu țare

Câtă bucurie ar fi în cer, leger mânt și în inima ta da țare Crăciun și-ar da pe Mânt au p născut. lar s

DE CRĂCIUN

I.

*Dintr'un noian de timpuri ado
Te furizezi tu blândă amintire, nt e
Purtând pe-a tale brațe mbătră ce
Un Prunc, aducător de ferici es,*

II.

*Intreaga fire par'că se'nfioară,
Un gând sublim ne umple iar
În fața ieslei, ca odinioară,
Ne înoinm din nou, acum, cred*

III.

*Din somnul ei, de veacuri ado
Răsare steaua călăuzitoare:
Flutind spre iesle-avea liniștită,
Ca'n noaptea cea cu magi, încă*

IV.

*Ne aplecăm smeriți a noastre
Spre Cel făr' adăpost în a Lui ca
Și ascultăm cu drag a Lui pov
Umblând pe calea cea de El ale*

V.

*Ce dulce e să vezi întreg corteg
Apropîndu-se de Isus cu sfială
Păstori și magi, urcând ca un
Spre peștera cu jân și umeze*

VI.

*Cu toții au un gând și o dorință
Pe Cel vestit de secole să-L
Obolul lor să-l dea cu prisosință
Și ingenunchi în fața Lui, să c*

VII.

*Veniți, și noi cu toții, mic și m
Să ne grăbim spre ieslea cea
Din care — astăzi — nouă ne
Eterna Mântuire așteptată.*

PE CINE ALEGEȚI?

anteți chemați să alegeți cu votul voștră de bună voie pe cine doriți să vă alinați. Știu că sunteți însetați după fericire neîntreruptă și cât mai lungă și chiar și veșnică; știu că suferiți și vă este trudit și apăsător de atâtea zile cu cari sunteți încărcăți și cu atâtea suferințe, știu că viața vă este grea, că și ați voi să se schimbe; știu că ați clipe vesele, dar puține și scurte de mulțimea zilelor chinute sau de dureri și tristețe; știu că ați voi să trăiți pentru ce trăiți și pentru ce muriți chiar ați voi să fiți împăcați că trăiți degeaba pe pământ; știu că aveți multe pe inimă ce vă apăsă căror larmă n'ați mai voi să o auziți; voi să se aștearnă în urmă tăcerea și pacea, căci vă recunoașteți vinovații pentru ce ați făcut până acum, pentru că aveți acum atâtea păreri de rău. Au promis multe și vi se promet în afară azi a sosit ceasul desrobirii voastre ca să vă scuturați jugul ce ați purtat până acum. Azi este ziua mântuirii voștre. Deci nu pierdeți și acest prilej ca cumva să vă tânguți zadarnic. Și

mi ceace făgăduiește, cu toate că făgăduințele lui sunt trecătoare. Ba chiar când îți dă ceva din cele ce îți a făgăduiește, de cele mai multe ori sunt urmate de scârbă și muștrări de cuget.

Cu Domnul Isus însă, poți fi foarte sigur de toate făgăduințele, deoarece îți le dă aici ca și în viața de dincolo de mormânt. El, ceiace a făgăduit, întotdeauna a împlinit, și a rămas același. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât a dat pe singurul Lui Fiu, pentru că ori cine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Cine crede în Fiul are viață veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste El”. (Ioan 3, 16, 36). „Dar tuturor celor ce L-au primit (ales), adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”. (Ioan 1, 12).

Și porunca lui Dumnezeu pentru această alegere iată-o: *Acesta este Fiul Meu prea iubit, de El să ascultați*. (Luca 9, 35). Domnul Isus ne cere azi să-l dăm inimă, ca să-și facă în ea un tron de domnie și astfel să fim fericiți încă de

aici, de pe pământ. Căci pe oricine vine la El, nu-i dă afară oricât de păcătos ar fi. Dar este de trebuință să crezi că El a murit în locul tău pe cruce, pentru ca tu să fii în fața lui Dumnezeu fără vină. Ia gândește-te mai cu luare aminte la Domnul Isus care a murit pentru tine și care acum îți cere să-L alegi ca stăpân și Mântuitor al tău.

Și acum, dragi alegători, hotărâți pe cine voiți să alegeți azi. Nu faceți ca cei din vechime care, puși să aleagă între Isus și Baraba tâlharul, au ales, spre nenorocirea lor, pe cel din urmă. Ci alegeți pe Isus ca Domnul pe care Dumnezeu ni L-a rânduit mai dinainte pentru aceasta, fiind singurul care poate da mântuirea. „Deaceia fraților căutați să vă întăriți chemarea și alegerea voastră, căci dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr în chipul aceasta vi se va da din belșug intrarea în împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”. 2 Petru 1, 10—11.

Și acum dă-mi voie să te întreb: „Pe cine alegeți?”

G. N. P.

Un preceptor pocăit.

CETAȚENI LA VOT.

Ant doi candidați ce vi se prezintă cer voturile voastre. Cel care va fi ales, va fi de acum încolo stăpânul voștră. Fiecare din ei vă pun în față planurile lor. Deci cetiți-le cu multă atenție și după o înțeleaptă chibărită, alegeți. Iată și programele celor doi candidați:

Vă dau:

Comori neperitoare,
Bucuria iertării păcatelor,
Viață veșnică cu Mine.
Înfierea; copii ai lui Dumnezeu,
Stăpânirea unui pământ nou,
Cinstea de a fi ucenicii Mei,
Prietenia sfinților și a îngerilor.
Stajba dumnezeiască,
Daruri și binecuvântări cerești,
Indestularea sufletului.

Semnăt: Isus Hristos.

Vă voi da:

Aur și bogăție,
Bucurii și plăceri,
O viață fericită,
Înfierea; copii ai norocului,
Stăpânirea pământescă,
Cinste și onoare,
Prietenia lumii,
Dregătorii pământesti,
Căștiguri numeroase,
Indestularea pântecelui.

Semnăt: Satan Diavolul.

Știți bine de seamă cum își începe candidatura făgăduințele. Satan zice: „Voi da; iar Domnul Isus zice: Vă dau. Cu Satan nu ai siguranța că vei pri-

IN ASEMĂNAREA LUI HRISTOS

de Victoria Sezonov, Brăila.

Tânărul caută să aibă în viața lui un ideal. De multe ori găsește un om care i se pare deosebit, mai presus de ceilalți oameni și vrea să trăiască întocmai ca el, fie pe teren social, patriotic sau religios. El își îndreaptă privirile spre acesta, căutând să-și formeze viața asemănătoare cu a lui, vrea să fie ca el. Sunt oameni ideali pe pământul acesta cari îți pot fi de folos în viața ta, poate chiar fără să-i cunoști personal, numai cetind sau auzind despre ei. Desigur sunt puțini, foarte puțini aceștia; dar dacă îi cauți, îi găsești. Există un lucru foarte greu în această privință. După cum fiecare om își are slăbiciunile lui, chiar și în aceștia, despre cari crezi că sunt fără greșeli, se poate întâmpla să te amăgești într-o bună zi și vei zice poate: „Dacă acel om a fost în stare să facă un astfel de lucru, nu mai pot avea încredere în el” — și vei pleca trist.

Există unul despre care spune Petru în epistola lui 1,2, 22: „El n'a făcut păcat și în gura Lui nu s'a găsit vicleșug”. Acesta este Isus. Știm cu toții ce viață a adus El, ce mult bine a făcut întregii omeniri. Dece să nu fie El

idealul nostru? Dece să nu ne străduim a avea o viață asemănătoare cu a lui Hristos?

Apostolul Ioan spune aceluia cari au ales drept pildă pe Isus: **„Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus”**. (I Ioan 2,6). Sunt unii cari nu pricep bine vorbele acestea ale lui Ioan și nici cuvintele lui Isus, rostite după ce a spălat picioarele ucenicilor: „V'am dat o pildă, ca să faceți cum am făcut Eu”. (Ioan 13,15). Ei cred că numai atunci când în chip literal fac întocmai ce a făcut Isus, sunt pe calea dreaptă, dacă spală și ei picioarele altora. Nu, să trăiești ca Isus, înseamnă să fi asemănător Lui, înseamnă să ai gândurile Lui. **„Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus”**. (Filipeni 2,5). Și ce gânduri avea Isus? Apostolul Pavel scrie Filipenilor: „Aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând. Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie să privească fiecare pe altul mai pe sus de el însuși. Fiecare să se uite nu la foloasele lui, ci la foloasele altora”. Dacă îndeplinim noi în viața noastră aceste lucruri, suntem asemănători cu Isus.

(Continuare în pag. 11-a)

Din lumea largă

D. Yvon Delbos, Ministrul de Externe al Franței, a fost în România în zilele trecute. Dânsul a stat de vorbă cu M. S. Regele și cu oamenii noștri de stat. Cu această ocazie s'a afirmat din nou și s'a întărit prietenia și sprijinul reciproc al Franței și României. Ministrul de Externe al Franței a plecat dela noi în Jugoslavia. În Franța s'a descoperit un complot care țintea să împuște pe d. Yvon Delbos în București sau în Praga.

Războiul chino-japonez continuă cu furie. Japonezii înfrâng reîncetat pe chinezi. Nanking, capitala Chinei, a căzut în mâinile Japonezilor. Acum Japonezii se îndreaptă spre orașul Hanchou. Chinezii se retrag și de aici dar retragerea lor s'a transformat în o adevărată fugă, căci Japonezii îi ajung din urmă. O escadrilă japoneză a doborât 28 avioane chinezești.

Intre Germania și Cehoslovacia a intervenit o înțelegere ca să nu se mai ataca una pe alta prin ziare așa cum s'au atacat în ultimele săptămâni.

O femeie din marginea Iașilor a născut 4 copii.

Căile Ferate Române au acordat cu ocazia sărbătorilor Crăciunului reduceri de 50 la sută cu începere dela 24 Decembrie orele zero până în 5 Ianuarie, 1938, orele 24. Reducerile se acordă numai la trenurile personale. Ar fi fost bine dacă reducerea s'ar fi acordat cu câteva zile mai înainte.

În 12 Decembrie a. c., s'au ținut alegeri generale în Rusia conform constituției noi. Ceea ce e interesant la aceste alegeri e că n'a fost decât un singur candidat în fiecare loc. Și de sigur, celce n'a votat, s'a pus rău cu bolșevismul. De aceea nu e de mirare că ziarele anunță că 95 la sută din alegători au votat.

Trei vapoare americane au fost atacate și scufundate de armatele japoneze. Acest fapt a tulburat mult raporturile și așa rele între Japonia și America. D. Roosevelt, președintele Statelor Unite, a spus că numai așa va fi împăcată țara sa, dacă însuși regele Japoniei va cere iertare. Ziarele din Japonia au fost foarte alarmate de această cerere. Căci regele Japoniei e ținut de obicei în afară de orice amestec politic. Mi-

nisterul afacerilor străine al Japoniei și-a cerut scuze dela guvernul Statelor Unite pentru ceea ce s'a întâmplat.

Ministrul de Interne a dat un ordin prin care se închid toate cârciumele în timpul alegerilor din 19 Dec. orele 8 dimineața, până în 23 Dec. Restaurantele cari au beuturi alcoolice, vor fi deschise numai o oră în timpul mesei. Dece nu le-ar închide și pe Crăciun?

M. S. Regele a plecat în Banat.

M. S. Regina Mărioara a Jugoslaviei a sosit în România. La gară a fost salutată de membrii guvernului.

O furtună puternică bântuie pe Marea Neagră. Numeroase vapoare nu mai pot pleca din această pricină. Mai multe vapoare din largul mării numai cu greu au putut scăpa de furtună și de scufundare.

La Petroșani s'a descoperit un ulcior de vin ce se crede că e de acum 1900 de ani. Un român, cum a ajuns cu mâna pe ulcior, a și beut din el. Dar s'a îmbătat la primele înghițituri. Poate acel ulcior e de pe timpul Dacilor. Se știe că ei au fost bețivi. Un rege dac i-a făcut să-și scoată viile ca să nu mai bea. Urmașii lor de azi beau într'una. Sperăm însă, că familiile creștine nu vor duce în ele beuturi îmbătătoare la Crăciun. Cei ispițiți să facă acest lucru, își pot pune întrebarea: Îi place lui Isus să-l serbezi nașterea cu beuturi îmbătătoare? Da, sau nu?

Trenul accelerat 403 a surprins un camion pe calea ferată lângă Feldioara. Camionul a fost târât pe jos 20 de metri și făcut țandări. Au fost 5 morți și șapte răniți.

După cucerirea Nankingului, Japonia vrea să așeze un nou guvern în China sub tutela Japoniei și să nu mai recunoască guvernul condus de mareșalul Chiang-Kai-Shek.

D. Flandin, fostul prim ministru al Franței, se găsește în Berlin. El a avut întrevederi cu bărbaiții de stat germani. Ne bucură faptul că francezii și germanii se mai apropie unii de alții, căci mult sânge s'a vărsat din cearta lor.

Un vulcan puternic a izbucnit în Messina, Italia. Două detună-

turi puternice s'au auzit la nirea lui. N'a fost nicio victimă emenească.

Regele George al Angliei a plinit în 14 Dec. 42 de ani.

Regele Gustav al Suediei nește anul viitor 80 de ani.

În Anglia a căzut o zăpadă de mare încât trenurile circulează o întârziere foarte mare.

O mulțime de bande criminale circulă prin Palestina omăt oameni cari le ies în cale și o-

Polonia vrea să părăsească Liga Națiunilor. Face de seamă acest lucru ca să se despartă de Italia, Japoniei și Germaniei.

Japonia vrea să cucerească treagă China. Aturci împușcă și o ponez va avea în el peste 500 fioane de oameni. Va fi cea mare împărăție de pe pământ. Germania și Italia ajută Japonia să ajungă aici. De seamă misiunea creștină va fi de mult prin ajungerea ei sub stăpânirea Japoniei.

Curs de note la Buteni. F. S. sile Belc din Buteni, jud. B. va începe în 6 Ianuarie, 1938. Toți ceice doresc să ia parte la acest curs de note, sunt rugați să scrie imediat.

10 mii de calendare

au fost vândute
în 15 zile

Nu e de mirare! Căci Fr. Staneschi, care a întocmit acest calendar, a adunat cu o deosebită

tot ce poate fi mai folositor pentru un cetățean creștin!

Cei ce mai doriți calendare grăbiți-vă! Căci nu avem decât vreo 2000 exemplare!

Nu uitați să comandați odată calendarele mari, și

Calendarele Biblice

cu 2 lei!

Calendarele se expediază

Biroul Ununii Bap
Arad, Strada Fabrica

E P E O G O R U L

E V A N G H E L I E I

21 Noemvrie s'a ținut con-
sta anuală a tineretului din
ul Sudrij. S'a ales ca preșe-
e Ion Dârla pentru a da in-
mare tineretului și secretar
Marțian din Tărcăița. S'a fă-
un mare program de lucru
viitor, pentru ca să aducă ti-
tul la Hristos. După masă s'a
o frumoasă serbare cu poe-
și convorbiri și au vorbit fr.
Lazar, dând îndrumări tine-
lui, iar fr. Marțian Ilie a des-
at subiectul: „Ce pot face eu
ânăr pentru Domnul”.

Biserica Baptistă Cucerdea a
o frumoasă serbare la 5 Dec.
cazia vizitei fr. Teodor Sără-
au. Intreg programul s'a des-
rat într'o atmosferă sfântă și
imi de fericire și bucurie au
dat fețele ascultătorilor. Hris-
a fost printre noi și în noi și
și până în veci. Intreg progr-
a fost condus de fr. Teodor
teanu și condus în rugăciu-
le bătrânul bisericii, fr. Co-
Simion

8 Noemvrie 1937, a trecut la
veșnice fr. Marin Baetica în
oșani, jud. Constanța. Servi-
înmormântării a fost oficiat
tre fr. Nicolae Baban și Va-
Fuica. Acest frate bătrân a
rit mult din cauza Evanghe-
A fost bătut de către un preot
căldat în sânge pentru teme-
a credinței lui în Domnul
Pe locul și cheltuiala sa pro-
a zidit o casă de rugăciune și
onat-o cu act de vânzare bise-
respective. A fost unul din-
primii cari s'au predat Dom-
în comuna sa.

Biserica din Alparea, jud. Bi-
a stat un an de zile închisă.
m e deschisă. Bucuria frați-
e mare.

Petrești la 7 Noemvrie a a-
loc cununia religioasă a fr.
in cu sora Oncia. Cununia a
oficiată de fr. Ioan Dan și
Mârza din Deva.

Caravan, la 21 Noemvrie, a
t loc o frumoasă serbare cu
tia unei binecuvântări. Ser-
ea a fost condusă de fr. Dum-
Drăgilă, iar vorbitori au fost
Iosif Imbrea, Savu Păteanul
Petru Crivineanțu. A cântat co-
din Criciova, cond. de fr. Simi-
Moldovan și corul din Căvâran.
ia de rugăciune a fost tixită.

In Chișlaz, la 24 Noemvrie, s'a
ținut cununia religioasă a fr. Ale-
xandru Balc cu sora Elena Sus-
man în biserica din Chișlaz. Ac-
tul căsătoriei s'a ținut de către fr.
M. Vicaș, amintind că „de pasul
căsătoriei depinde întreaga noas-
tră viață”. Ca vorbitor a mai fost
fr. I. Tirban din Tăut, spunând
că „cine găsește o femeie cum in-
te, găsește binecuvântarea lui
Dumnezeu” și „Soția se cere dela
Dumnezeu, iar nu se ia după a-
vuții”.

In ziua din 28 Noemvrie s'a ți-
nut, în biserica din București,
B-dul Basarab, un botez cu 14 su-
flete, îndeplinit de fr. Adorian.

Cu începerea din 1 Decemvrie
până la sfârșitul anului 1937 bi-
serica din București, Bulevardul
Basarab, își serbează jubileul de
25 de ani dela înființare.

In Covăsint, la 21 Noemvrie, s'a
ținut ordinarea fr. Gh. Lulușa în
Covăsint. Au vorbit frații Ion
Ban, Dim. Vancu, I. Cocuț și T.
Moțocan. A cântat corul din loc,
iar înainte de punerea mâinilor
fr. Gh. Lulușa și-a mărturisit în-
toarcerea lui la Domnul și cum a
fost chemat să fie predicator. La
15 ani păștea boii în pădure și, ci-
tind Biblia pe câmp, s'a hotărît
să se predea Domnului și să
meargă la Seminar pentru a de-
veni lucrător în via Domnului.

**In Surducul-Mare, la 14 Noem-
vrie**, s'a serbat căsătoria religioa-
să a fr. Iosif Budu cu sora I.
Smit. Serviciul religios a fost în-
deplinit de către fr. I. Papp. Au
mai vorbit fr. A. Ierabec și C.
Craiovean. Această căsătorie bap-
tistă a fost cea dintâi în această
comună. A cântat corul din Do-
clin și s'au declamat multe poezii
ocasionale.

**In biserica baptistă din Holden-
ville**, Statele Unite, s'a ținut ordi-
narea fr. Petru Truța, care stu-
diază acum la Louisville în Se-
minarul Teologic Baptist.

Pentru misiunea în străinătate s'au
mai primit următoarele sume: Biserica
Mehadia - Severin 260 lei, Debucan Mo-
țoc Hațeg 100 lei, Brănet Stoineasa
100 lei, Sabina Modru Deva 20 lei,
Gros Sasuta Stănișoara 50 lei, Micaa
Jenica Stănișoara 50 lei, Eremia Paraș-
chiva Stănișoara 50 lei, Maria Dion-
isie Târnovița 30 lei, bis. Bănișca 81 lei,

bis. Fărșova 20 lei, Vasi Ioan Târnodia
20 lei, bis. Cârjiț 155 lei, bis. Deva 131
lei, Com. Craiova 400 lei, bis. Iancul
Mare 112 lei, Sc. Dum. Sintești 200 lei,
Pavel și Maria Bădoi Plugova 40 lei,
bis. Brașov 90 lei, bis. Beregsău 122 lei,
Ioan Nicula 110 lei, bis. Grădina 70 lei,
bis. Tăuț 400 lei, bis. Mehadia 160 lei,
Gh. Magdin Timișoara 300 lei, bis. Sla-
tina 100 lei, bis. Oradea 700 lei, Sc.
Dum. Nădol 100 lei, bis. Sușca 337 lei,
Vasilie Buzdugan Madei 40 lei, bis. Den-
ta 70 lei, bis. Lupeni 400 lei, bis. Ber-
tiș 125 lei, bis. Mălcoveni 250 lei, (va
urina).

Casier: L. L. Sezonov, Str. Berzei
29, București 2.

In asemănarea lui Hristos

(Urmare din pag. 9-a)

Și Petru ne dă ca pildă pe Isus.
El scrie epistola sa despre suferin-
ță și ne îndeamnă să-i semă-
năm în aceasta lui Isus. „Și la
aceasta ați fost chemați; fiindcă
și Hristos a suferit pentru voi și
v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe
urmele Lui. Când era batjocorit
nu răspundea cu batjocuri; și
când era chinuit nu amenința, ci
se supunea dreptului Judecător”.

Deci, în viața noastră de toate
zilele, în bucurii cât și în suferin-
ță, oricând, trebuie să-L avem
pe Isus în fața noastră străduin-
du-ne a trăi ca El. Atunci vom fi
binecuvântați de Dumnezeu, vom
fi ca un pom sădit lângă ape, ca
un izvor limpede, ca un măslin
roditor. Toate acestea în viața a-
ceasta, iar după moarte ne as-
teaptă fericirea mare de a fi în-
tr'adevăr la fel ca Isus. „El v'a
schimba trupul stării noastre
smerite și-l va face asemenea
trupului slavei Sale”. (Romani
3.21).

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**



**Francisc
K e c s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**

Steaua Betleemului

Gh. Jitariu, seminarist.

„Când au văzut ei steaua, n'au mai putut de bucurie”.

(Matei 2:10).

Era o seară frumoasă și plăcută, când luna strălucea pe cer și bolta cerească era împresurată cu sute și mii de stele strălucind care de care mai frumos. Totul părea liniștit ca niciodată și fiecare se întreba în taină: ce se va întâmpla? Deodată un ecou se auzi în liniștea nopții, — era corul ingeresc, care cânta cea mai frumoasă melodie pe care a auzit-o vreodată natura; iar pe cerul înstelat al Răsăritului, apăruse steaua Betleemului, semnul noului născut, Isus Hristos.

Steaua **luminează**. Nimic nu este mai frumos și mai plăcut în viața de toate zilele decât lumina care se consumă și luminează pentru folosul altora. Isus Hristos, copilul născut în ieslea Betleemului, este lumina adevărată, care luminează pe orice om venit în lume (Ioan 1:6). Zeci, sute, mii și milioane de oameni trăiau în bezna nopții cu inimile întunecate și pline de durere, având pe cerul vieții lor nori negri, ceață și negură, care întunecau sufletele din ce în ce mai mult. In-să Dumnezeu, plin de dragoste față de lumea pierdută, a permis ca razele acestui luceafăr să pătrundă adânc până în cele mai întunecate inimi, ca să omoare orice microb al păcatului și să le transforme într-o locuință curată și plină de lumina Duhului Sfânt. Nici o reformă religioasă sau politică n'a putut să schimbe viața omenirii așa mai mult, cu steaua Betleemului, Isus Hristos, care a schimbat și a luminat atâtea inimi, începând din Palestina și până la marginile pământului.

Lumina nu numai luminează, ci și **călăuzește**. Nimeni nu poate călători în întunerecul nopții pe un drum necunoscut, fără să aibă un felinar cu el, care să-l călăuzească spre ținta dorită. Micul Copilas, născut în ieslele acelea simple și sărăcăcioase, a fost luceafărul de dimineată, lumina adevărată care a călăuzit atâția bărbați, femei, tineri și copii pe drumul care duce spre patria cerească. Un Pavel din Tars, care a străbătut imperul roman în lung și lat, predicând Evanghelia Impărăției lui Dumnezeu,

a fost călăuzit de acest luceafăr. Acolo unde nu-i lumină, nu-i nici mângâiere, unde nu-i Hristos călăuză, nu există nici fericire, nici iubire, căci întunerecul nu poate aduce decât numai ura, ceartă și descurajare de viață.

Steaua Betleemului nu numai luminează și călăuzește, ci **aduce bucurie** celor săraci și celor bogăți, atât țaranului cât și intelectualului. În noaptea aceea senină și liniștită, când steaua apărură pe cer și Pruncul se născu în iesle, păstorii din jurul Betleemului au primit o mare bucurie în sufletele lor. Dar nu numai cei de lângă Betleem s'au bucurat, ci și acei de departe; Magii din Babilonia, oamenii aceia care aveau o cultură vastă și o învățatură deosebită, au avut cea mai mare bucurie în viață, atunci când au găsit lumina adevărată, adică pe Isus Hristos. E intere-

sant că orice om, fie din orice clasă, națiune sau rasă, dacă do-rește să aibă bucuria mântuirii Dumnezeu îl ajută s'o găsească, fără să facă deosebire că e țaranul simplu dela coarnele plugului, sau funcționarul din birou. De multe ori mă întreb, care e moti-cul că'n lumea aceasta sunt atâ-ția oameni, atâtea familii care n'au mângâiere, liniște și bucu-rie. Și-atunci ajung la încheierea următoare: pentru că nu au lumi-na adevărată, pe Isus Hristos în viețile lor. Și, aparte de El, nu e-xistă fericire, nici bucurie, pen-trucă tot ce se vede în această lu-me, e trecător ca spuma.

Iubitul meu cetitor, vrei tu să ai pe cerul vieții tale steaua Bet-leemului ca să te lumineze, să te călăuzească și să-ți aducă bucu-rie în viața și familia ta? Atunci primește-l pe Isus în inimă la a-cest Crăciun.

Extrase din scrisori

Fr. M. Pătacă, Bizacul Ardelean: „Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl, pentru îndemnul și ajutorul în marea luptă ce ați dus-o până aici cu revista FARUL CREȘ-TIN, care este cu adevărat un far pen-tru fiecare credincios; iar acum ne bu-curăm și mai mult că-l vom primi în fie-care săptămână. În anul trecut am fost numai 11 abonați, dar acum, după multă stăruință, am izbutit să avem 26 de abo-namente”.

Fr. Rotaru Ioan din Slobozia: „Ne bu-curăm foarte mult de această bogată re-vista și dorim ca ea să se găsească în mai multe familii credincioase. Ne-am pus toată puterea la lucru și am făcut mai mult decât am promis, încât în loc de 25, am trimis 31 de abonamente”.

Fr. Fairais Emil din Porumbacu de jos: „Eu sunt abonat la toate trei revis-tele: Farul, Călăuza și Mana, și sunt foarte mulțumit de ele. In-să mă bucur foarte mult auzind vestea că veți scoate Farul săptămânal pentru anul viitor și sper că, cu ajutorul Celui Prea Înalt, voi mai câștiga câteva suflete pentru a-bonarea acestor reviste”.

Fr. Turcan Silvestru, predicator, jud. Cetatea Albă: „Mulțumim Tatălui cerese pentru toți cari stăruie să lucreze la a-ceastă bogată revistă. Eu văd clar că de mari binecuvântări ne-a adus în biseri-că, această revistă și m'am bucurat mult când am auzit că o veți scoate săptă-mânal. Am avut 25 abonați, iar acum a-vem 32, dar vom stărui să dobândim și

mai multe. Eu în armată am fost tele-fonist. Și acum văd că FARUL este un telefon în armata lui Isus Hristos, prin care avem toți legătură frățescă cu El”.

Fr. Bălan, Agadici: „Cu bucurie îm-brățișăm revista FARUL CREȘTIN pe care vă străduiți a o scoate săptămânal. Ne vom reabona în luna Decembrie și rugăciunea noastră este ca Domnul să vă binecuvinteze și să vă ajute a împlini a-ceastă slujbă pentru Domnul”.

Fr. Chiril Sanduleac, Fălești: „Ne-am bucurat mult când am citit că revista FARUL CREȘTIN va apare săptămânal pe 1938. S'au bucurat toți vechii abonați și credem că în părțile noastre numărul abonaților va crește cu 50 la sută pe 1938 și ne vom da silința ca foaia aceas-ta să ajungă musafirul fiecărei familii credincioase”.

Fr. Crețu Teodor, Ciomeghiu, ne scrie: „Dacă până aici v'a ajutat Domnul la un lucru așa de greu de a ridica un far pe marea vieții care să lumineze pe că-lători numai de două ori pe lună atunci laudă și mărire să-l fie că v'a ajutat ca, cu începerea anului 1938, să puteți scoate Farul pe săptămânal. Sper că pe viitor vom avea mai multe abonamente. Eu vreau să rămân abonat la toate trei re-vistele”.

Fr. Grigore Farcaș, Turda: „...rămâ-nem mai departe cu rugămintea către Domnul Puterilor ca să vă dea tot aju-torul, pentru ca să ne puteți trimite hra-na sufletească de care nu ne-am putea lipsi”.